

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA

YVES BOT

prednesené 3. apríla 2008¹

1. Týmto návrhom na začatie prejudiciálneho konania chce Regeringsrätten (Švédsko) vedieť, či alkohol, ktorý je zložkou vína na varenie, má byť považovaný za etanol podľa článku 20 smernice 92/83/EHS.²

I — Právny rámec

2. Osobitosť tohto sporu spočíva v skutočnosti, že v konaní vo veci samej sa všetci účastníci konania zhodujú na tom, že alkohol, ktorý je zložkou vína na varenie, má byť považovaný za etanol v zmysle tohto ustanovenia.

3. Predmetné konanie teda kladie otázku existencie sporu a z toho dôvodu právomoci Súdneho dvora rozhodovať o prejudiciálnej otázke.

4. V týchto návrhoch uvediem dôvody, pre ktoré zastávam názor, že Súdny dvor nemá právomoc rozhodovať o tejto prejudiciálnej otázke.

A — Právo Spoločenstva

5. Smernica 92/83 smeruje k zosúladieniu štruktúr spotrebných daní na etanol a alkoholické nápoje a najmä k stanoveniu jednotných definícií pre všetky príslušné výrobky vychádzajúcich z definícií uvedených v kombinovanej terminológii platnej ku dňu prijatia tejto smernice.³

6. Článok 20 smernice 92/83 definuje etanol ako:

„— všetky produkty so skutočným obsahom etanolu vyšším ako 1,2 % objemových

1 — Jazyk prednesu: francúzština.

2 — Smernica Rady 92/83/EHS z 19. októbra 1992 o zosúladiení štruktúr spotrebných daní pre etanol a alkoholické nápoje (Ú. v. ES L 316, s. 21; Mim. vyd. 09/001, s. 206).

3 — Pozri druhé a tretie odôvodnenie uvedenej smernice.

percent etanolu, ktoré spadajú pod [položky] KN 2207 a 2208^[4], aj keď sú tieto produkty čiastočne produktmi spadajúcimi pod iné KN kódy,

kladu, že v žiadnom prípade obsah etanolu neprekročí hodnotu 8,5 litra čistého etanolu na 100 kg výrobku pre čokolády a 5 litrov čistého etanolu pre ostatné výrobky“.

— produkty spadajúce pod [položky] KN 2204, 2205 a 2206^[5], ktoré majú skutočný obsah etanolu vyšší ako 22 % objemových percent etanolu,

B — Vnútroštátne právo

— produkty obsahujúce konzumný lieh, ktoré sú buď vo forme roztoku, alebo v inej forme...“

8. Švédsky zákon o spotrebnej dani z alkoholu (lagen om alkoholskatt)⁶, ktorý preberá do vnútroštátneho právneho poriadku smernicu 92/83, vo svojom článku 1 prvom odseku uvádza, že spotrebná daň z alkoholu sa platí z piva, vína a iných kvasených nápojov, medziproduktov a z etanolu.

7. Podľa článku 27 ods. 1 písm. f) smernice 92/83 členské štáty oslobodia produkty obsahujúce etanol od zosúladenej spotrebnej dane, ak „sa výrobok používa priamo ako zložka v polotovaroach na výrobu potravín, plnených alebo podobných, za predpo-

9. Podľa článku 3 LAS víno spadajúce pod položky KN 2204 a KN 2205 podlieha spotrebnej dani v prípade, že etanol v ňom obsiahnutý je výlučne kvasného pôvodu a alkoholometrický titer presahuje určitú percentuálnu úroveň, ktorú LAS upresňuje.

4 — Podľa nariadenia Komisie (EHS) č. 2587/91 z 26. júla 1991, ktorým sa mení príloha I nariadenia Rady (EHS) č. 2658/87 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o spoločnom colnom sadzovníku [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES L 259, s. 1), uplatniteľného v dobe nadobudnutia účinnosti smernice 92/83, t. j. 31. decembra 1992, položka KN 2207 zodpovedá „etylalkoholu nedenaturovanému s objemovým alkoholometrickým titrom 80 % vol alebo vyšším; etylalkoholu a denaturovaným destilátom všetkých typov“. Pokiaľ ide o položku KN 2208, tá zodpovedá „etylalkoholu nedenaturovanému s objemovým alkoholometrickým titrom nižším ako 80 % vol; destilátom, likérom a ostatným liehovým nápojom; zloženým alkoholickým prípravkom používaným na výrobu nápojov“.

5 — Tieto položky zodpovedajú podľa nariadenia č. 2587/91 „vínu z čerstvého hrozna vrátane vína obohateného alkoholom; hroznovému muštu, inému ako položky 2009“; „vermutu a ostatným vínam z čerstvého hrozna ochuteným bylinami alebo aromatickými látkami“ a nakoniec „ostatným kvaseným nápojom (napríklad jablčným, hruškovým, medovine); zmesiam kvasených nápojov a zmesiam kvasených nápojov a nealkoholických nápojov, inde nešpecifikovaných alebo nezahrnutých“.

10. Pokiaľ ide o etanol, článok 6 LAS stanovuje, že spotrebná daň sa má platiť z tovarov spadajúcich pod položky KN 2207 a KN 2208, ktorých obsah alkoholu prevyšuje 1,2 % z objemu, a to i v prípade, že tieto tovary tvoria súčasť tovaru, ktorý spadá pod inú kapitolu kombinovanej nomenklatúry.

6 — SFS 1994, č. 1564, ďalej len „LAS“.

11. V článku 7 prvom odseku bode 5 LAS je však uvedené, že daň sa neplatí z tovarov, ktoré tvoria priamu súčasť potravín, alebo ak sa používajú ako zložka v polotovarochoch na výrobu potravín, plnených alebo iných, za predpokladu, že obsah etanolu v žiadnom prípade neprekročí hodnotu 8,5 litra čistého etanolu na 100 kg čokoládových výrobkov a 5 litrov čistého etanolu na 100 kg ostatných potravinových výrobkov.

II — Skutkové okolnosti a konanie vo veci samej

12. Gourmet Classic Ltd (ďalej len „Gourmet Classic“) je britskou spoločnosťou, ktorá chce uvádzať na švédsky trh víno na varenie.

13. Pred uvedením svojho výrobku na trh Gourmet Classic požiadala Skatterättsnämnden (švédsku komisiu pre daňové právo) o stanovisko, aby tento orgán potvrdil, že jej víno na varenie nepodlieha spotrebnej dani, pretože sa podľa jej názoru na neho vzťahuje výnimka stanovená článkom 27 ods. 1 písm. f) smernice 92/83.

14. Predmetné víno určené na varenie pozostáva zo zmesi približne 40 % obyčajného červeného alebo bieleho vína a približne 60 % vína zbaveného alkoholu, do ktorej bolo

pridané malé množstvo soli. Obsah alkoholu dosahuje 4,8 l čistého alkoholu na 100 kg konečného výrobku.

15. HM Customs and Excise, Tariff and Statistical Office (britské daňové orgány) pre spoločnosť Gourmet Classic uviedli, že jej víno patrí pod podpoložku KN 2103 9090 89.

16. V rámci konania, ktoré bolo vedené pred Skatterättsnämnden, Skatteverket (švédsky daňový úrad) predložil svoje pripomienky a uviedol, že podľa článku 6 LAS víno na varenie predávané spoločnosťou Gourmet Classic podlieha dani z alkoholu, ale že na ten istý výrobok sa vzťahuje výnimka stanovená v článku 7 prvom odseku bode 5 LAS.

17. V dôsledku toho by sa podľa názoru Skatteverket z vína na varenie predávaného spoločnosťou Gourmet Classic nemala platiť žiadna daň.

18. Skatterättsnämnden vydal svoje stanovisko v súlade s odporúčaním Skatteverket.

19. Skatteverket podal odvolanie na Regeringsrätten, aby uvedený orgán potvrdil stanovisko vydané Skatterättsnämnden. Gourmet

Classic uvádza, že tiež súhlasí so stanoviskom Skatterättsnämnden.

zastáva názor, že Súdny dvor by nemal rozhodovať o prejudiciálnej otázke položenej zo strany Regeringsrätten.

20. Regeringsrätten zastáva názor, že na to, aby mohol rozhodnúť, je potrebné získať objasnenia k dôvodnosti záveru, podľa ktorého sa víno na varenie považuje za obsahujúce etanol v zmysle smernice 92/83.

23. Podľa Komisie skutočnosť, že Skatteverket nepožiadala vnútroštátny súd o zmenu stanoviska vydaného Skatterättsnämnden, ale o jeho potvrdenie, preukazuje, že medzi účastníkmi konania vo veci samej neexistuje žiadny spor. Komisia tiež poznamenáva, že všetci účastníci konania sa zhodujú na tom, že víno na varenie je oslobodené od akejkoľvek dane z alkoholu.

III — Prejudiciálna otázka

21. Regeringsrätten rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

24. Komisia cituje rozsudok zo 16. decembra 1981, Foglia⁷, v ktorom Súdny dvor uviedol, že článok 234 ES mu ukladá prispievať k výkonu spravodlivosti v členských štátoch a nie podávať poradné stanoviská k všeobecným alebo hypotetickým otázkam.⁸

„Má sa alkohol, ktorý tvorí zložku vína na varenie, zaradiť do kategórie etanolu podľa článku 20 prvej zarážky smernice [92/83]?“

25. Stále s odkazom na vyššie uvedený rozsudok Foglia Komisia dodáva, že Súdny dvor nemá právomoc odpovedať na otázku výkladu, akou je otázka v konaní vo veci samej, pretože táto otázka zapadá do rámca procesnej konštrukcie vytvorenej účastníkmi konania, ktorá má Súdny dvor priviesť k vysloveniu jeho názoru na určité otázky práva Spoločenstva, ktoré nezodpovedajú

IV — Analýza

22. Vo vyjadrení, ktoré predložila Súdnemu dvoru, Komisia Európskych spoločenstiev

⁷ — 244/80, s. 3045.

⁸ — Bod 18.

objektívnej potrebe súvisiacej s vyriešením sporu.

26. Rovnako ako Komisia zastávam názor, že Súdny dvor nemá právomoc odpovedať na otázku položenú zo strany Regeringsrätten.

27. Konanie upravené v článku 234 ES je nástrojom spolupráce medzi Súdny dvorom a vnútroštátnymi súdmi.⁹ Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje vnútroštátnemu súdu, ktorý má pochybnosti o výklade právnych predpisov Spoločenstva, požiadať Súdny dvor, aby vydal rozhodnutie, ktoré potrebuje na účely rozhodnutia sporu.

28. Hoci je pravda, že v rámci článku 234 ES prináleží vnútroštátnemu súdu, ktorý rozhoduje o spore, posúdiť nevyhnutnosť prejudiciálnej otázky, ako aj jej relevantnosť, skutočnosťou zostáva, že prináleží Súdnemu dvoru, aby v prípade potreby preveril svoju vlastnú právomoc a podmienky, za ktorých sa na neho vnútroštátny súd obrátil.¹⁰

29. Súdny dvor tak môže byť vedený k tomu, aby overil, či návrh bol formulovaný

vnútroštátnym súdom členského štátu¹¹, ktorý rozhoduje o spore¹² a ktorý sa domnieva, že rozhodnutie Súdneho dvora je potrebné na vyhlásenie jeho rozsudku.¹³

30. Konanie pred Skatterättsnämnden je osobitným konaním. Skatterättsnämnden má za úlohu vydávať predbežné stanoviská k otázkam, ktoré sa týkajú najmä platiteľov dane v ich vzťahoch s verejnými orgánmi v súvislosti s ich daňovými povinnosťami.¹⁴ Ak platiteľ dane podá návrh pred Skatterättsnämnden, má Skatteverket možnosť predložiť pripomienky týkajúce sa zdanenia predmetného plnenia.

31. Skatterättsnämnden následne formuluje stanovisko k spôsobu, akým má byť pri zdanení tohto plnenia vyriešená otázka, ktorá mu bola predložená. Toto stanovisko môže byť na návrh navrhovateľa a/alebo Skatteverket predmetom odvolania pred Regeringsrätten.¹⁵

32. V už citovanom rozsudku Victoria Film Súdny dvor konštatoval, že nemá právomoc

9 — Pozri najmä rozsudok z 20. januára 2005, García Blanco, C-225/02, Zb. s. I-523, bod 26.

10 — Pozri najmä rozsudok z 15. júna 1995, Zabala Erasun a i., C-422/93 až C-424/93, Zb. s. I-1567, body 13 až 17 a citovaný judikatúru.

11 — Pozri najmä rozsudok z 31. mája 2005, Syfait a i., C-53/03, Zb. s. I-4609, bod 21.

12 — Pozri rozsudok z 21. apríla 1988, Pardini, 338/85, Zb. s. 2041, body 10 a 11.

13 — Pozri rozsudky Zabala Erasun a i., už citovaný, body 28 a 29, ako aj citovanú judikatúru; García Blanco, už citovaný, body 27 a 28; z 20. januára 2005, Salgado Alonso, C-306/03, Zb. s. I-705, body 41 a 42, ako aj z 15. júna 2006, Acerea Herrera, C-466/04, Zb. s. I-5341, bod 49.

14 — Pozri bod 10 návrhov, ktoré predniesol generálny advokát Fennelly vo veci, o ktorej sa rozhodlo rozsudkom z 12. novembra 1998, Victoria Film, C-134/97, Zb. s. I-7023.

15 — Tamže.

rozhodnúť o prejudiciálnych otázkach položených zo strany Skatterättsnämnden z dôvodu, že tento orgán vykonáva najmä administratívne funkcie, a pripomenul, že vnútroštátne súdy sa môžu obrátiť na Súdny dvor iba vtedy, ak ide o prebiehajúce konanie, ktoré prejednávajú, a ak majú rozhodnúť v rámci konania, ktoré sa má ukončiť rozhodnutím, ktoré má súdny charakter.¹⁶

33. Súdny dvor však v tom istom rozsudku dodal, že v prípade, ak platiteľ dane alebo Skatteverket podajú odvolanie proti predbežnému stanovisku, je možné konštatovať, že Regeringsrätten, ktorému je vec predložená, vykonáva funkciu súdnej povahy v zmysle článku 234 ES, ktorej cieľom je preskúmať zákonnosť aktu upravujúceho daňovú povinnosť, ktorej platiteľ dane podlieha.¹⁷

34. Neexistuje teda žiadna pochybnosť, že Regeringsrätten je vnútroštátnym súdom v zmysle článku 234 ES.

35. Domnievam sa však, že v konaní vo veci samej nie je splnená podmienka týkajúca sa existencie sporu prejednávaného pred vnútroštátnym súdom.

36. Na úvod je potrebné poznamenať, že pojem „spor“ je definovaný ako spochybnenie, ktoré vedie k procesu,¹⁸ pričom spochybnenie sa chápe ako rozpor.

37. Ďalej, pokiaľ ide o podmienku existencie sporu, Súdny dvor už konštatoval, že nemá právomoc rozhodovať, ak bol spor vytvorený účastníkmi konania umelo s cieľom priviesť ho k vysloveniu poradného stanoviska k všeobecnej alebo hypotetickej otázke¹⁹, alebo ak nárokom žalobcu v konaní vo veci samej bolo vyhovené potom, čo vnútroštátny súd predložil Súdnemu dvoru svoj návrh na začatie prejudiciálneho konania.²⁰

38. V takých prípadoch Súdny dvor konštatoval, že neexistuje skutočný spor, alebo že spor, ktorý viedol k prejudiciálnej otázke už neexistuje, keďže medzi účastníkmi konania neexistuje alebo už neexistuje spochybnenie.

39. Poukazujem na to, že v konaní vo veci samej je nesporné, že všetci účastníci konania, teda Gourmet Classic, Skatterättsnämnden a Skatteverket, sa zhodujú na riešení, ktoré má byť prijaté.

16 — Body 14 a 15.

17 — Body 18 a 19. Pozri rovnako rozsudok z 18. novembra 1999, X a Y, C-200/98, Zb. s. I-8261, body 16 a 17.

18 — Pozri *Le Petit Robert, Dictionnaire de la langue française*, Dictionnaires Le Robert, Paríž, 2004.

19 — Pozri rozsudok Foglia, už citovaný.

20 — Pozri rozsudok García Blanco, už citovaný, body 29 až 31.

40. Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania totiž vyplýva, že Gourmet Classic žiadala od Skatterättsnämnden potvrdenie, že na víno na varenie nebude vyrubovaná spotrebná daň z alkoholu, keďže podľa jej názoru patrí medzi výnimky stanovené v článku 27 ods. 1 písm. f) smernice 92/83 prebratej do článku 7 prvého odseku bodu 5 LAS.²¹

41. V rámci tohto konania Skatteverket pred Skatterättsnämnden uviedol, že na víno na varenie sa môže uplatniť oslobodenie stanovené týmto ustanovením.²²

42. Okrem toho Skatterättsnämnden prijala stanovisko v zmysle pripomienok oboch účastníkov konania.²³

43. Regeringsrätten v bode 22 svojho návrhu na začatie prejudiciálneho konania dodáva, že všetci účastníci konania sa zhodujú na tom, že žiadna daň z alkoholu by sa platiť nemala.

44. Z týchto skutočností jasne vyplýva, že medzi účastníkmi konania neexistuje rozpor, a v dôsledku toho neexistuje ani spor pred vnútroštátnym súdom.

45. Nie je to po prvýkrát, keď sa Regeringsrätten obrátil na Súdny dvor v konaní vo veci samej, ktoré sa týka stanoviska Skatterättsnämnden.²⁴ V týchto skorších konaniach Súdny dvor rozhodol, že má právomoc rozhodnúť o prejudiciálnych otázkach položených zo strany Regeringsrätten v súlade so svojou už citovanou judikatúrou Victoria Film.

46. V uvedených veciach totiž Regeringsrätten prejednával odvolanie *proti* predbežnému stanovisku Skatterättsnämnden a mal teda rozhodnúť spor s cieľom vydať súdne rozhodnutie.²⁵

47. Na rozdiel od tohto konania stanovisko Skatterättsnämnden bolo spochybnené, čo zakladalo spor.

48. Je pravda, že v rozsudku z 9. februára 1995, Leclerc-Siplec²⁶, Súdny dvor konštatoval, že má právomoc rozhodovať, hoci odporca v konaní vo veci samej zastával rovnaký názor ako odvolateľ.²⁷

49. Je však potrebné poznamenať, že v už citovanom rozsudku Leclerc-Siplec existoval na začiatku konania medzi účastníkmi

21 — Pozri návrh na začatie prejudiciálneho konania, bod 11.

22 — Tamže, bod 12.

23 — Tamže, bod 13.

24 — Pozri najmä rozsudok z 29. marca 2007, Aktiebolaget NN, C-111/05, Zb. s. I-2697, a uznesenie z 10. mája 2007, A a B, C-102/05, Zb. s. I-3871.

25 — Kurzívou zvýraznil generálny advokát.

26 — C-412/93, Zb. s. I-179.

27 — Body 3, 14 a 15.

konania skutočný spor. Spoločnosti TF1 Publicité a M6 Publicité odmietli vysielat reklamu na distribúciu paliva v super-marketoch Leclerc. Dovožná spoločnosť Édouard Leclerc-Siplec teda žalovala tieto dve spoločnosti pred tribunal de commerce de Paris (Francúzsko).²⁸

50. Vo veci, ktorú preberáme, má konanie svoj pôvod nie v spore medzi účastníkmi konania, ale v žiadosti o potvrdenie stanoviska, na ktorom sa všetci účastníci konania zhodujú. Zvláštnosťou konania vo veci samej je, že Skatteverket môže podať odvolanie pred Regeringsrätten proti stanovisku prijatému Skatterättsnämnden, aj keď toto odvolanie má za cieľ žiadať potvrdenie tohto stanoviska.

51. Nejde teda o fiktívny alebo vykonštruovaný spor, ako to bolo v prípade vecí, ktorých sa týkali rozsudky Foglia, už citovaný, alebo z 21. januára 2003, Bacardi-Martini a Cellier des Dauphins²⁹, ale o žiadosť o potvrdenie stanoviska za absencie akéhokoľvek sporu.

52. Vnútroštátny súd vo svojom návrhu na začatie prejudiciálneho konania aj vysvetľuje, že sa na neho účastníci konania obrátili s cieľom „vytvoriť precedens“ týkajúci sa otázky oslobodenia vína na varenie od spotrebnej dane a dať tejto otázke všeobecnú pôsobnosť.

53. Inými slovami, podľa môjho názoru, tento súd žiada, aby Súdny dvor formuloval poradné stanovisko.

54. Súdny dvor v rozsudku zo 16. júla 1992, Meilicke³⁰, uviedol, že duch spolupráce, v ktorom má byť prejudiciálne konanie vedené, znamená, že vnútroštátny súd berie ohľad na funkciu zverenú Súdnemu dvoru.³¹ Touto funkciou nie je podávať poradné stanoviská, ale reagovať na potrebu súvisiacu s účinným vyriešením sporu.³²

55. Akceptovanie právomoci Súdneho dvora v prípade, ako je predložený prípad, by podľa môjho názoru viedlo k obchádzaniu cieľa, ktorý sleduje článok 234 ES, a nerešpektovaniu podmienok, podľa ktorých obrátenie sa na Súdny dvor predpokladá existenciu sporu a znamená, že prejudiciálna otázka je odôvodnená potrebou nájdania riešenia skutočného sporu.

56. Dodávam, že aj za predpokladu, že by Regeringsrätten nakoniec prijal stanovisko odporujúce stanovisku, ktoré zastáva Skatterättsnämnden a všetci účastníci konania vo veci samej, Gourmet Classic by prípadne mohla pred vnútroštátnym súdom spochybniť rozhodnutie, ktorým by

28 — Body 2 a 3.

29 — C-318/00, Zb. s. I-905.

30 — C-83/91, Zb. s. I-4871.

31 — Bod 25.

32 — Rozsudok Foglia, už citovaný, body 18 a 20.

jej bolo vyrubené dovozné clo, a tento súd by sa mohol v rámci toho, čo by predstavovalo skutočný spor, Súdneho dvora pýtať na pôsobnosť článku 20 smernice 92/83.

57. Vzhľadom na súhrn týchto skutočností zastávam názor, že Súdny dvor nemá právomoc rozhodnúť o otázke položenej zo strany Regeringsrätten.

V — Návrh

58. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody navrhujem, aby Súdny dvor konštatoval, že nemá právomoc rozhodnúť o prejudiciálnej otázke položenej zo strany Regeringsrätten.